

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

19.9.2021 – 17. sunnuntai helluntaista

Jeesus antaa elämän

Tekstit

Päivän psalmi	Ps. 86:10 – 13
1. lukukappale	1. Kun. 17:17 – 24
2. lukukappale	Fil. 1:20 – 26
Evankeliumi	Joh. 5:19 – 21

Esirukouksissamme: Ruth, Fred, Esme.

Tulevia tapahtumia

Ti 21.9.

klo 14.00 Raamattupiiri **Finlandia-Sali Bldg A**

Ke 22.9.

klo 10 – 13 Keskiviikkokahvila **Regent St.** (pihalla)

Su 26.9.

klo 10.00 Messu † **Voima Hall**

klo 14.00 Eng. Messu **Regent St.**

Psalmi. Ps. 86:10 – 13

Sinä olet suuri ja teet ihmetekoja, sinä yksin olet Jumala. Herra, neuvo minulle tiesi, että noudattaisin sinun totuuttasi. Paina sydämeeni syvälle pyhä pelko nimeäsi kohtaan. Herra, minun Jumalani, sinua minä kiitän koko sydämeistäni, iäti minä kunnioitan nimeäsi. Sinun hyvyytesi on suuri, sinä nostit minut tuonelan syvyyksistä.

1. lukukappale: 1. Kun. 17:17 – 24

Jonkin ajan kuluttua kävi niin, että talon emännän poika sairastui. Hänen tautinsa yltyi niin pahaksi, ettei hänessä lopulta ollut elonmerkkiä. Leski sanoi silloin Elialle: »Pitkö sinun sekaantua minun elämäni, Jumalan mies! Pitkö sinun tulla tänne vetämään minun syntini esiin ja tappamaan poikani!» Elia sanoi: »Anna poika minulle.» Hän otti pojan lesken sylistä, kantoi hänet huoneeseensa talon katolle ja laski hänet vuoteelleen. Hän rukoili Herraa sanoen: »Herra, minun Jumalani! Tahdotko todella tuottaa onnettomuuden tälle leskelle, jonka luona asun, ja surmata hänen poikansa?» Hän ojentautui kolmesti pojan ylle ja rukoili: »Herra, minun Jumalani! Anna hengen palata tähän poikaan!» Herra kuuli Elian pyynnön. Henki palasi poikaan, ja hän virkosi eloon. Elia nosti pojan vuoteelta ja vei hänet kattuhuoneesta alas taloon. Hän antoi pojan tämän äidille ja sanoi: »Katso, poikasi elää.» Nainen sanoi Elialle: »Nyt minä tiedän, että sinä olet Jumalan mies. Se, mitä sinä puhut, on todella Herran sana.»

2. lukukappale: Fil. 1:20 – 26

Odotan ja toivon hartaasti, että en joudu millään tavoin häpeään vaan voin nyt niin kuin aina ennenkin olla rohkea ja tuottaa kunniaa Kristukselle, jäänpä sitten eloon tai kuolen. Minulle elämä on Kristus ja kuolema on voitto. Mutta jos jään tähän elämään, siitä hyötyy tehtäväni. En tiedä, kumman valitsisin, olen kahden vaiheilla. Haluaisin lähteä täältä ja päästä Kristuksen luo, sillä se olisi kaikkein parasta.

Teidän vuoksenne on kuitenkin parempi, että jään eloon. Olen siitä varma. Niinpä tiedänkin, että jään tänne ja pysyn kaikkien teidän luonanne, jotta te edistysisitte uskossa ja saisitte siitä iloa. Silloin te Kristuksen Jeesuksen omina saatte yhä enemmän aihetta riemuita minusta, kun jälleen tulen luoksenne.

Evankeliumi: Joh. 5:19 – 21

Jeesus sanoi juutalaisille:

”Totisesti, totisesti: ei Poika voi tehdä mitään omin neuvoin, hän tekee vain sitä, mitä näkee Isän tekevän. Mitä Isä tekee, sitä tekee myös Poika. Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaiken, mitä itse tekee. Hän näyttää Pojalle vielä suurempiakin tekoja, sellaisia, että hämmästytte. Niin kuin Isä herättää kuolleet ja antaa heille elämän, niin antaa myös Poika elämän kenelle tahtoo.”

Saarna Pastori Johanna Porkola

Sunnuntain aiheena on Jeesus antaa elämän. Elämme pikku pääsiäistä, jonkinlasta syksyn pääsiäistä. Näemme luonnon kuihtuvan ympärillämme. Parvekekukat nuutuvat ja muuttuvat ruskeiksi. Niihin aivan kyllästyy. Maan satoa on saatu pieniltäkin tiluksilta ja laatikoista. Aamut ovat kosteita ja kylmiä. Tämä elämän kiertokulku ei kuitenkaan jätä meitä kylmäksi. Jotkut inhoavat syksyä, itse en ole siitä hirveän innostunut. Valo vähenee, päivät lyhenevät. Tämä vuoden kierto muistuttaa meitä oman elämämme kierrosta ja siitä, että taas yksi vuosi alkaa painua loppua kohti ja minä tulen vanhemmaksi ja lähemmäksi kuolemaa. Aikomukseni ei ollut puhua kuolemasta, mutta jotta voi olla elämää tai käsitystä siitä mitä elämä on, niin on oltava myös kuolema. Näemme se vaikkapa istuttaessamme perunoita. Siemenperuna kuolee ja mätänee, ja ympärillä on kymmeniä uusia ihania perunoita. Kuollut antaa elämän monelle. Yritämme keksiä kuolemalle erilaisia kiertoilmauksia, tapoja ilmaista asia jotenkin suloisemmin, ei niin kuin ne ovat. Sillä emme kuitenkaan asioista välty.

Meidän Jumalamme ei ole kuoleman Herra, erityisesti vaan Hän on erityisesti Elämän Herra. Hän on myös Elävä Herra. Jumala on kiinni meidän elämässämme ja hän on siinä elävästi läsnä. Kuulee ja näkee sinut, ohjaa ja johdattaa. Antaa jopa oikeita vastauksia ja tapoja toimia jos vain malttaisimme kuunnella. Yleensä ei ole aikaa, ei uskota ja totella.

Tänään lukemamme evankeliumiteksti on osa puhekokonaisuutta, jossa Jeesus käsittelee Jumalalta saamiaan valtuuksia. Se tapahtuu Johanneksen evankeliumin alkupuolella, ikään kuin tässä olisi sellainen ohjelmajulistus. Tekstikatkelma on hyvin johanneslaista puhetta, lähes kryptistä, kuin runoutta. Kuului aikansa ilmaisuun, jolloin asia piti todistella monelta puolelta argumentointisääntöjen mukaan. Tämä väittämä jonka Jeesus itsestään tekee, on oikeastaan aika problemaattinen kun ajatellaan, että eletään monoteistisessä uskonnossa. Toki viittauksia Jumalan kaltaiseen välittäjähahmioon, Messiaaseen on monessakin paikkaa Vanhan testamentin puolella. Mutta että sanoa itseään Pojaksi, oli jo melkoista. Kuulijan korvassa kyseessä on jumalanpilkkä.

Jeesuksen valta on suurempaa kuin mikään valta, sillä niin kuin Jumalalla niin Jeesuksella on valta herättää kuolleet ja antaa elämä. Samaisessa evankeliumissa me luemme Lasaruksen kuolleista herättämisestä (Joh. 11: 1-44). Vastaavat kuolleista herättämiset ja ihmetarinat, joiden kaltaisia luemme Jeesuksen tekemänä, olivat antiikin maailmassa toistuvia tarinoita suurmiehistä. Nämä ihmeet joista luemme Raamatussa saattavat jonkun mielestä kuulostaa melkoiselta legendalta, eli mahdottomalta uskoa. Sitä se ei ollut Jeesuksen aikalaisille. Meille kristityille voi olla haaste sijoittaa ja sovittaa nämä tarinat ja kuva Jeesuksesta tähän maailman aikaan. Samanlaisia hahmoja ei juuri tule vastaan, ja miksi tulisikaan. Jeesus on jo tullut ja tulee vielä kerran uudestaan sitten kun tämä maailman aika loppuu.

Jos tämä on se vaikea asia meille uskoa ja sitähan se on, niin sopii silloin kysyä kuten Paavali kysyy 1. Korinttilaiskirjeessään: *Jos kerran julistetaan, että Kristus on herätetty kuolleista, kuinka jotkut teistä voivat sanoa, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole? Jos ei ole kuolleiden ylösnousemusta, ei Kristustakaan ole herätetty kuolleista. Mutta ellei Kristusta ole herätetty, silloin meidän julistuksemme on turhaa puhetta, turhaa myös teidän uskonne (1. Kor. 15:12–14).* Turhaan me kutsumme itseämme

kristityiksi, jos tämä Kristus-asia on meille yhdentekevä tai toissijainen. Tartummeko vain jonkilaiseen tapaan ja nostalgiaan? Mietimmekö toisten hengellisyyden ulkoisia mittapuita ja arvostelemme lähimmäisen jättämää kolehtirahaa? Sitäkö me täällä seurakunnassa olemme täällä tekemässä? Tärkein on helposti hukassa. Mikä se Jeesus oikein on?

Innostuin lukemaan Lutherin Isoa Katekismusta. Lutherin mukaan: *Sillä kun meidät oli luotu ja kun olimme saaneet Jumalalta, Isältä, kaikenlaista hyvää, Perkele tuli luoksemme ja johdatti meidät tottelemattomuuteen, syntiin, kuolemaan ja kaikenlaiseen onnettomuuteen. Niin me jouduimme Jumalan vihan alaisiksi ja menetimme hänen armonsa. Saimme omasta syystämme ja ansiostamme tuomion ikuiseseen rangaistukseen. Siihen ei löytynyt mitään apuneuvoa eikä lohdutusta, kunnes tämä ainoa ja iankaikkinen Jumalan Poika armahti pohjattomassa hyvydessään meitä hätään ja kurjuuteen vajonneita ja astui taivaasta avuksemme. Näin karkotettiin kaikki nuo hirmuvaltiaat ja vanginvartijat. Heidän tilalleen astui Jeesus Kristus, elämän, vanhurskauden, kaiken hyvyden ja autuuden Herra. Meidät kurjat ja kadotetut ihmiset hän tempaisi helvetin kidasta, voitti meidät vapaiksi ja saattoi takaisin Isän suosioon ja armoon. Hän otti meidät omikseen, turvaansa ja suojaansa, hallitakseen meitä vanhurskaudellaan, viisaudellaan, vallallaan, elämällään ja autuudellaan.*

Tässä meillä on kristinuskon ydin. Tässä on se syy miksi me seurakuntana kokoonnumme. Emme siksi, että tarvitsisimme Jumalaa siitä muistuttaa vaan siksi, että me muistamme, vahvistumme ja rohkaistumme. Siksi Jumala, Jeesus Kristus haluaa antaa meille itsensä niin Sanassa ja sakramentissa, leivässä ja viinissä. Että sinä vakuuttuisit hänen armostaan ja rakkaudestaan. Me emme ole valmiit. Me emme ole koskaan kelpolliset hänen armolahjojansa vastaanottamaan. Me emme koskaan parane omillamme vaan saamme vain ottaa vastaan ja omistaa. Tämä asia, jos mikä, on elämän ja kuoleman asia. Jeesuksen ruumis ja veri, SINUN puolestasi annettu ja vuodatettu. Aamen.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury